

Analysis of the Hidden Themes in the Illustrations of the *Khavaran* Version of Ibn Hussam's Book and the Text of *Nahj al-Balagheh* and the Effective Discourses in the Formation of this Version*

Abstract

This research is dedicated to an in-depth examination of "*KĀVARĀN-NĀMA*," authored by Ebn Hosām Kāfi, a prominent literary work from the Timurid and Turkmen periods that reflects the influence of the Shiraz school of illustration. As a valid piece of religious writing from the time, "Nahj al-balāgha" and "*KĀVARĀN-NĀMA*" are the main topics of our investigation. We want to find differences in how they describe Imam Ali ibn Abu Talib. Using critical discourse analysis framework, the study endeavors to shed light on the complex relationship existing between text, image, and social culture during the 9th century AH. This investigation is centered on analyzing the reasons behind, and the ideological underpinnings of the differences in the representation of Imam Ali, with a particular emphasis on the influence that comes from the political and religious spheres. The study employs Michel Foucault's theories and the critical discourse analysis to examine the differences between the text and the visual representations in "*KĀVARĀN-NĀMA*" and "Nahj al-balāgha". Four main discourse ideas -the subject, the institution, the power, and the knowledge- are at the core of this analysis. This research phase contributes to the scrutiny of the formation of religious imagery in "*KĀVARĀN-NĀMA*," emphasizing the religious, political, and illustrative dimensions of the 9th century AH. The illustrations in "*KĀVARĀN-NĀMA*" by the esteemed artist Farhad Naghash are acknowledged as a significant facet of Iranian illustrative art. Integrating storytelling, poetry, and illustration, Naghash's works are not only esteemed for their artistic merit but also recognized as exemplars of the symbiosis between Iranian art and literature. A pivotal query addressed in this research pertains to the extent to which the images in "*KĀVARĀN-NĀMA*" can embody the concept of a bellicose hero and the congruence of this concept with the portrayal of Timur and his successors. The findings of the research indicate that during the Timurid period, three distinct types of discourse -religious, political, and illustrative- collaborated to produce a novel subject matter that revolves around a martial hero who occasionally disagrees with heroic figures from Iran and Shia. The heroic persona, which is characterized by nonviolent pursuits toward objectives, is portrayed from a variety of perspectives. This conceptualization is more in line with

Received: 20 Dec 2023

Received in revised form: 11 Mar 2024

Accepted: 27 Apr 2024

Farideh Jahan Bakhshi¹ (Corresponding Author)

Master of Comparative and Analytical History of Islamic Art,
Department of Islamic Art,, Faculty of Handicrafts, Art University of Isfahan, Isfahan, Iran.

E-mail: farideh.jahan1990@gmail.com

Zeinab Saber²

Associate Professor, Department of Islamic Art , Faculty of Handicrafts, Art University of Isfahan, Isfahan, Isfahan, Iran.
E-mail: z.saber@auui.ac.ir

Ahmad Salehi Kakhki³

Professor, Department of Archeology, Faculty of Conservation and Restoration, Art University of Isfahan, Isfahan, Isfahan, Iran.
E-mail: salehi.k.a@auui.ac.ir

Doi: <https://doi.org/10.22059/jfava.2024.369826.667228>

the imagery in "*KĀVARĀN-NĀMA*," which depicts Timur and his successors. It is important to note that this imagery should not be incorrectly attributed to Imam Ali. This study, which stands out for its creative approach to the artistic and sociocultural implications of "*KĀVARĀN-NĀMA*," highlights the significance of the work in Iran's cultural and artistic history during the Timurid and Turkmen periods. In addition to providing novel insights into the influence and impact of illustration and literature during that period, provides new perspectives on the importance of the work.

Keyword

Ebn Hosām's *KĀVARĀN-NĀMA*, The Imagery of the Timurid Period, Farhad Naghash's Illustrations, Foucault's Discourse Analysis, Imam Ali ibn Abu Talib's Depiction in *KĀVARĀN-NĀMA*

Citation: Jahan Bakhshi, Farideh; Saber, Zainab, & Salehi Kakhki, Ahmad (2024). Analysis of the hidden themes in the illustrations of the *khavaran* version of Ibn Hussam's book and the text of Nahj al-Balagheh and the effective discourses in the formation of this version, *Journal of Fine Arts: Visual Arts*, 29(2), 55-66. (in Persian)

The Author(s)

Publisher: University of Tehran

*This article is extracted from the first author's master thesis, entitled: "The principles and basics of the aesthetics and history of nomadic and rural handwoven of kerman province" under the supervision of the second and the third authors at the Art University of Isfahan.

واکاوی مضامین پنهان در تصاویر نسخه خاوران نامه ابن حسام و متن نهج البلاعه و گفتمان‌های مؤثر در شکل‌گیری این نسخه*

چکیده

در این تحقیق، خاوران نامه ابن حسام خویی، اثری معتبر از دوره تیموریان و ترکمانان که تحت تأثیر مکتب نگارگری شیراز بوده، مورد بررسی قرار گرفته است. تمرکز اصلی تحقیق بر تفاوت‌های نمایش سیمای حضرت علی^(۱) در نهج البلاعه و تصاویر خاوران نامه است. در این مطالعه به منظور جواب به این پرسش‌ها که چرا و چگونه این تفاوت‌ها ایجاد شده و چه تأثیری از دین و سیاست در این تصویرسازی‌ها مشاهده می‌شود، از

تحلیل کتابخانه‌ای، اسنادی، و تحلیل گفتمان انتقادی استفاده شده است. با استفاده از رویکرد تحلیل گفتمان و تحلیل‌های میشل فوکو، تحقیق به بررسی تأثیرات گفتمان‌های دینی، سیاسی و نگارگری قرن نهم هجری بر شکل‌گیری این نسخه پرداخته است. این پژوهش نه تنها به فهم عمیق‌تری از تأثیرات متقابل هنر، دین و سیاست در دوره تیموریان کمک می‌کند، بلکه به بررسی نقش نگارگری در شکل‌گیری مفاهیم تاریخی و مذهبی می‌پردازد. این تحقیق علل مغایرت تصاویر و ایات با سیمای آن حضرت^(۲) در نهج البلاعه را از نظر گذرانده و علل و نحوه غیاب حلقه‌ی مفقوده (صلح، عدالت و مهربانی) در چهره ایشان را بررسی کرده است. یافته‌های ایشان می‌دهد که چگونه تصاویر خاوران نامه به برساخت مفهوم یک قهرمان جنگ طلب منجر شده که با چهره تیمور و جانشینانش همخوانی دارد.

واژه‌های کلیدی

خاوران نامه ابن حسام، تصویرسازی دوره تیموریان، نگارگری فرهاد نقاش، تحلیل گفتمان فوکو، سیمای حضرت علی^(۱) در نهج البلاعه

استناد: جهان‌بخشی، فریده؛ صابر، زینب و صالحی کاخکی، احمد (۱۴۰۳)، واکاوی مضامین پنهان در تصاویر نسخه خاوران نامه ابن حسام و متن نهج البلاعه و گفتمان‌های مؤثر در شکل‌گیری این نسخه، نشریه هنرهای زیبا: هنرهای تجسمی، ۲(۲۹)، ۵۵-۶۶.

ناشر: دانشگاه تهران نگارنده (گان)

* مقاله حاضر برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد نگارنده اول با عنوان «مطالعه نسخه خاوران نامه ابن حسام خویی و تصویرسازی فرهاد نقاش با رویکرد تحلیل گفتمان» می‌باشد که با راهنمایی نگارنده‌گان دوم و سوم در دانشگاه هنر اصفهان ارائه شده است..

جدیدی درباره چگونگی تأثیرپذیری و تأثیرگذاری نگارگری و ادبیات در آن دوران می‌پردازد.

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نظر روش و ماهیت در گستره پژوهش‌های کیفی و توصیفی-تحلیلی قرار می‌گیرد. ابتدا به خوانش انتقادی نسخه خاوران نامه ابن حسام خوسفی و نگاره‌های فرهاد نقاش با استفاده از رویکرد تحلیل گفتمان پرداخته است. پس از انتخاب منابع مناسب که شامل خاوران نامه ابن حسام خوسفی و منابع مرتبط با مکتب نگارگری شیراز می‌شوند، سوالات اصلی تحقیق به دقت مطرح و ساختاردهی شده‌اند.

به طور دقیق متون خاوران نامه و نگاره‌ها مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است. تأثیرات گفتمان‌های دینی، سیاسی، و نگارگری در دوره تیموریان و ترکمانان بر شکل‌گیری تصاویر مورد ارزیابی و تحلیل قرار گرفته‌اند.

در مرحله تجزیه و تحلیل داده‌ها، علاوه بر تفسیر متن خاوران نامه، و بررسی تصاویر و نمادهای موجود در آن، به چگونگی ارتباط این عناصر با گفتمان‌های تاریخی، مذهبی و هنری پرداخته شد.

این رویکرد تحقیقاتی امکان ارائه یک تصویر جامع و چندوجهی از خاوران نامه را با تأکید بر نقش گفتمان‌هادر شکل‌گیری و تفسیر این نسخه که کلیدی در تاریخ هنر و ادبیات ایران است، فراهم آورده است.

پیشینه پژوهش

پژوهش حاضر بر روی خاوران نامه ابن حسام خوسفی و تصویرسازی‌های فرهاد نقاش در قرن نهم م.ق. یکی از دوران‌های پرتحول تاریخی و فرهنگی ایران تمرکز دارد. این اثر حمامی، که در دربار ترکمانان و تیموریان مصور شده است، شاهد تفاوت‌های چشمگیری با سیمای حضرت علی^(۱) در نهج البلاعه است. پژوهش‌های گذشته بر تناقض‌های متنی و تصویری در خاوران نامه تمرکز داشته‌اند.

در این پژوهش، با استفاده از رویکرد تحلیل گفتمان انتقادی و دیدگاه‌های میشل فوکو، به بررسی علل مغایرت تصاویر خاوران نامه با متن نهج البلاعه می‌پرداخته می‌شود. تحلیل گفتمان در این تحقیق با چهار مفهوم سوزه^(۲)، نهاد^(۳)، قدرت^(۴) و دانش^(۵) در ارتباط است. پژوهش حاضر به دنبال درک نحوه شکل‌گیری این اثر و تأثیر گفتمان‌های مذهبی، سیاسی و نگارگری قرن نهم م.ق. است.

مطالعه نشان می‌دهد که سه گفتمان مذهبی، سیاسی و نگارگری در این دوره، منجر به برساخت یک سوزه جدید شده‌اند. این سوزه، قهرمانی است که گاهی متنضاد با قهرمانان ایرانی و شیعی است. پژوهش نشان می‌دهد که این مفهوم جدید از قهرمان، چهره‌ای شبیه به تیمور و حاکمان آن دوره و رهبران فرقه‌های انحرافی دارد و نباید به حضرت علی^(۶) نسبت داده شود.

محمدعلی حبیب‌اللهی (۱۳۹۷) در پایان نامه کارشناسی ارشد خود با عنوان «مطالعه منش صلح و جنگ علی^(۷) در نهج البلاعه و تطبیق آن با نگاره‌های خاوران نامه» به بررسی چگونگی غیاب حلقه‌ی مفقوده (صلح، عدالت و مهربانی) در چهره حضرت علی^(۸) و تأثیر آن بر تصویرسازی‌های مربوطه می‌پردازد. هدف او در این تحقیق، فراتر از تشخیص ساده

مقدمه

در سده‌ی چهاردهم/هشتاد و پنجم نگارگران شیراز نسبت به نگارگران تبریز و مراکز دیگر، بسیار کمتر تحت تأثیر هنر بیگانه قرار گرفتند. شهر شیراز به سبب مصنوع ماندن فارس از هجوم و غارت مغولان، به کانونی برای حفظ میراث فرهنگی و هنری ایران بدل شد. تحت حمایت اینجویان، در کارگاه‌های شیراز بهخصوص مصورسازی نسخه‌های شاهنامه رواج یافت. در سراسر سده‌ی چهاردهم م/هشتاد و پنجم، تبادل تجربیات و دستاوردها میان شیراز، تبریز و بغداد برقرار بود، و این امر باعث تحول نقاشی شیراز شد. سبک مشخص شیراز در سده‌ی پانزدهم م/نهم، تبادل تجربیات و دستاوردها اوخر سده‌ی شانزدهم م/دهم. ق. به تحول آهسته ولی مستمر خود ادامه داد (پاکباز، ۱۳۸۷، ۳۳۷-۳۳۶). در این پژوهش، تمرکز بر خاوران نامه این حسام خوسفی، یکی از آثار بر جسته ادبی و هنری دوره تیموریان و ترکمانان، قرار دارد که تصویرسازی‌های آن به دست فرهاد نقاش از ابتکارات بارز هنری در تاریخ نگارگری ایران به شمار می‌آید.

خاوران نامه یا خاوران نامه، کتابی داستانی به شعر فارسی در بحر تقارب (وزن شاهنامه‌ی فردوسی) سروده شمس الدین محمد بن حسام الدین قاینی خوسفی قهستانی (۸۷۵ م.ق.). سراینده، اندیشه‌ی این منظومه شورانگیز را از داستان‌های حمامی ایرانی مانند شاهنامه فردوسی و جز آن گرفته است. در این اثر، جنگ‌های امیرالمؤمنین علی^(۹) با پریان و اژدهایان و قباد شاه و طهماسب شاه و نیز فتوحات وی در افغانستان شرح داده شده است که در سال ۸۳۰ م.ق. نگارش این اثر پایان یافت (حاج سید جوادی، ۱۳۷۸، ۷۱-۷۲).

در این مطالعه، با استفاده از رویکرد تحلیل گفتمان^(۱۰) و تکیه بر تحلیل‌های میشل فوکو^(۱۱)، تلاش می‌شود تا تأثیرات متقابل دین و سیاست بر این تصویرسازی‌ها و نقش آن‌ها در شکل‌گیری مفاهیم فرهنگی و تاریخی بررسی شود. گفتمان اشاره به گروههایی از گزاره‌ها دارد که شیوه تفکر درباره یک‌چیز و نحوه عمل بر اساس آن را ساختار می‌دهد. شکل خاصی از زبان با قواعد خاصش و نهادهایی که در درون آن گفتمان تولید و منتشر می‌شود. گفتمان سوزه‌های خود را تولید می‌کند. از این روش متشکل از سلسه‌ای از تصاویر بصری، زبان و ساختارهای نقد، نهادهای فرهنگی، مخاطبان هنر و ارزش‌ها و دانش‌هایی بود که در دون آن‌ها و از طریق آن‌ها فرهنگ والا ممکن می‌شد (رز، ۱۳۹۷، ۲۵۷). میشل فوکو، فیلسوف، نظریه‌پرداز، مورخ بر جسته فرانسوی و بنیان‌گذار تحلیل گفتمان است. اندیشه او از لحاظ روش‌شناسی متأثر ساخت گرایی^(۱۲)، پدیدارشناسی^(۱۳) و هرمنوتیک^(۱۴) است (کریمی فیروز جانی، ۱۳۹۶، ۴۳).

این تحقیق نه تنها به درک عمیق‌تری از جایگاه خاوران نامه در چارچوب تاریخ هنر و ادبیات ایرانی منجر می‌شود، بلکه به منظور رسیدن به جواب سؤالات به بررسی نقش گفتمان‌های حاکم بر نگارگری و تصویرسازی در دوره تیموریان و ترکمانان می‌پردازد سؤالاتی همچون: چه تفاوت‌هایی بین نمایش سیمای حضرت علی^(۱۵) در نهج البلاعه و تصاویر خاوران نامه وجود دارد؟ چرا این تفاوت‌ها به وجود آمده؟ و چه تأثیراتی از دین و سیاست در شکل‌گیری این تصویرسازی‌ها مشاهده می‌شود؟

این پژوهش با توجه به نوآوری‌های هنری و تأثیرات فرهنگی-اجتماعی خاوران نامه، مسیر جدیدی را در درک این اثر و نقش آن در تاریخ فرهنگی و هنری ایران از دوره تیموریان و ترکمانان باز می‌کند، و به ارائه بینش‌های

شخصیت حضرت علی^(۲) در بین شیعیان، باعث شد تا این جریان فکری وارد سیاست گردد و به عنوان دانش این دوره تلقی شود و در پیشبرد قدرت‌های سیاسی از آن بهره مند گردد.

گفتمان‌های سیاسی حاکم و مسلط

هرگفتمانی با توجه به چهار وجه (قدرت/دانش، نهاد، گزاره و سوژه) که بر ساخته می‌شود. گفتمان‌ها رامی‌توان به دو گفتمان حاکم و مسلط دسته‌بندی کرد. گفتمان حاکم، گفتمانی است که به سبب دستگاه سیاسی حاکم در جامعه، خلق می‌شود و از قدرت حاکمان جامعه برخوردار و در جهت مقاصد آنان، ساخته‌پرداخته می‌شود اما گفتمان مسلط گفتمانی است که بر ساخته از مردمان زیردست و فارغ از قدرت حاکم و در جهت مقابله با گفتمان حاکم، شکل می‌گیرد. گفتمان مسلط نیز مانند گفتمان حاکم، مت Shankل از قدرت/دانش، نهاد و غیره است.

متون ادبی و هنری هر دوره، از نظام سیاسی حاکم، تاثیر می‌پذیرند و خاوران نامه در موقعیتی شکل گرفته که حاکمان وقت با همه جنگ‌ها و کشتارها، نسبت به مذهب و هنر، توجه زیادی داشته‌اند و آن را در جهت پیشبرد اهداف سیاسی بکار می‌گرفتند. فضای سیاسی دربار تیموریان و ترکمانان علی‌رغم بستر مناسب جهت شکوفایی هنر، اما برای آسایش و رفاه مردم بهشت آزاده‌نده است. ابن حسام بارها از نابرابری‌ها و ستم‌های جامعه شکوه سرداد و گاهی اشعارش را بر دسته بیل می‌نوشته است و گاه انتقادهای تندی از عملکرد حکام داشته است زیرا خراسان بیشترین آسیب‌ها را از حمله مغول و تیموریان دیده است. ابن حسام که خود شیعی مذهب و علاقه‌مند به ائمه بوده در وصف آنان این اشعار را سروده است. با توجه به اینکه اعتراض برخی دانشمندان و هنرمندان، به شرایط بد و نامنی اجتماعی - اقتصادی، سبب کشته شدن یا فرار و تبعید آن‌ها به ممالک دیگر می‌گردید به همین امر ابن حسام، هوشمندانه مردم روزگارش را بیدار می‌سازد و با پند و اندرز از آن‌ها می‌خواهد که به پیروی از قرآن و عترت بپردازد و به تشیع روی آورند (واعظی، ۱۳۸۶-۱۶۸۷). تیمور و جانشینانش در حکومت‌داری، از طرفی خود را وامدار چنگیز می‌دانستند اما جذابیت فرهنگ و هنر ایران و روحیه هنر دوستی این حاکمان، سبب شد تا چهره‌ای متفاوت‌تر از پیشینیان خود، نشان دهنده (گفتمان حاکم) و علی‌رغم همه خشونت‌هایی که داشتند به هنر ارج می‌نهادند و به واسطه‌ی مراکز هنری، آثاری شماری درز مینه‌ی معماری و کتاب‌آرایی تولید شد. حال توجه و تمیز دادن این دونوع گفتمان (سیاسی و مذهبی) از یکدیگر در پژوهش، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

گفتمان مذهبی که در این دوره شکل گرفت، نهضت‌های اعتراضی رادر پی‌داشت. نهضت‌هایی که خود را جدا از حاکمیت می‌دانستند و در مقابله با آن‌ها، برای دادخواهی مظلومان برآمده بودند (گفتمان مسلط). زیرا در گفتمان حاکم (تیموریان و ترکمانان)، مذهب بعنوان بخشی از دانش آنان قلمداد شد و تها از مذهب در جهت پیشبرد اهداف سیاسی که مناسب با نظام فکری تیمور بوده، استفاده شد و این سبب بروز فرقه‌های اعتراضی شیعی گردید و گفتمان‌های اعتراضی با نگاهی اعتقادی و انتقادی بوجود آمد. این گفتمان‌ها مانند قیام سریداران، مشعشعیان و حروفیه بودند؛ می‌توان از آن‌ها بناهه دیدگاه فوکو، گفتمان سیاسی مسلط، که در تقابل با گفتمان سیاسی حاکم، (تیموریان) است، نام برد. هر گفتمانی مت Shankل از مجموعه‌ی نظام و قواعد است و این گفتمان‌ها، قواعد رابه انسان‌ها تحمیل

تناقض‌های متنی و تصویری است و به کشف دلایل پشت پرده و عملکرد گفتمان‌های مؤثر در شکل گیری نسخه خاوران نامه پرداخته است.

این مطالعه به دنبال درک عمیق‌تری از تأثیرات متقابل میان هنر، مذهب و سیاست در قرن نهم ه.ق. است و به نحوه برساخت مفهوم چهارمن در این دوره می‌پردازد. با تأکید بر چگونگی تأثیرپذیری و تأثیرگذاری این عناصر بر یکدیگر در شکل گیری چهره‌های حماسی و نمادین در ادبیات و هنر آن زمان است.

مبانی نظری پژوهش

مطالعه حاضر بر خاوران نامه ابن حسام خوسفی، اثری مصور که در دوران ترکمانان و تیموریان سروده و مصور شده است، متمرکز است. توجه ویژه به تناقض‌های متنی و تصویری در این اثر، بر اساس پژوهش‌های پیشین، محور اصلی این تحقیق را تشکیل می‌دهد. تحلیل گفتمان به عنوان روشی بین‌رشته‌ای، برای مطالعه ساختارهای متون و تصاویر انتخاب شده است، چرا که این روش به توضیح چگونگی تکوین معنا از طریق بررسی ویژگی‌های زبانی و فرهنگی-اجتماعی متون می‌پردازد (امیرپور و روضاتیان، ۱۳۹۷-۵۳). تحلیل گفتمان، با تأکید بر بینارشته‌ای بودن، به بررسی گفتمان‌های نوشتاری یا گفتاری، تأثیرات جامعه بر گفتمان، نوع روابط انسانی و چگونگی تولید و بازتولید آن در زبان می‌پردازد. این رویکرد به فهم و نقد عمیق‌تر نابرابری‌های اجتماعی، از جمله نابرابری‌های مبتنى بر جنسیت، قومیت، طبقه، اصل و نسب، مذهبی، زبانی، و گرایش‌های جنسی می‌پردازد (قجری و نظری، ۱۳۹۲).

در این تحقیق، تحلیل گفتمان فوکو نیز به عنوان یک ابزار کلیدی مورد استفاده قرار گرفته است. فوکو تحلیل تاریخی را از منظر ریدیابی رویدادهای معاصر در گذشته تاریخی ارائه می‌دهد. او به جای بازسازی تاریخ با فهم امروزی، به فهم امروز از طریق تاریخ می‌پردازد و تبارشناصی را به عنوان تحلیل گفتمان تاریخی معرفی می‌کند (کریمی فیروز جانی، ۱۳۹۶). فوکو بر این نظر است که گفتمان‌ها بی ارتباط با یکدیگر نیستند و گفتمانی ممکن است تشابهاتی با گفتمان‌های دیگر داشته باشد یا حتی بر علیه دیگر گفتمان‌ها باشد. مفهوم اساسی در تحقیقات فوکو، تمرکز بر گفتمان و نه جامعه است، از طریق این مفهوم او به تحلیل بنیادین گفتمان‌ها و تأثیرات آن‌ها بر واقعیت می‌پردازد (فوکو، ۱۹۹۶، ۸۵). گفتمان از طریق برخی قواعد، که «شرایط وجود» عناصر گفتمانی هستند، شکل می‌گیرند. هر گفتمان زمانی که شکل می‌گیرد چهار عنصر یا بعد کلیدی دارد که به‌وسیله و در درون گفتمان و بر مبنای آن قواعد تولید می‌شوند. یعنی گفتمان زمانی شکل گرفته است که این چهار عنصر را خلق کرده باشد. این چهار عنصر عبارت‌اند از ابزه، موقعیت‌های سوژه، مفاهیم و استراتژی‌ها (حاجلی، ۱۳۹۵، ۶۹).

گفتمان‌های مؤثر در شکل گیری نسخه خاوران نامه

سه گفتمان سیاسی، مذهبی و نگارگری در تشکیل نسخه خاوران نامه مورد بررسی است، که به ترتیب هر سه گفتمان، از منظر فوکو ارائه می‌گردد، با توجه به روابط میان گفتمانی، گفتمان مذهبی در گفتمان سیاسی ترکیب شده است، زیرا گفتمان مذهبی به علت وجود نهضت‌های اعتراضی، تبدیل به گفتمان‌های سیاسی مسلط شدند و از طرف دیگر با توجه به مبانی فکری که در مذهب تشیع وجود دارد و علاوه‌نمدی به

گفتمان حاکم هستند و گاهی در مقابله با گفتمان حاکم برمی‌آیند در این قرن مشاهده می‌شود برخی گفتمان‌های سیاسی مانند ترکمانان هم سو موازی با تیموریان عمل می‌کنند. اما قیام‌های دیگر، گفتمان‌های سیاسی مردمی و مسلط هستند که در مقابله با گفتمان حاکم برمی‌خیزند، قیام سربداران و مشعشعیان نمونه‌هایی از این قیام‌ها و گفتمان‌های سیاسی- مذهبی است. اظهار علی دوستی از جانب تیمور، نشان از اهمیت، دانش مذهبی و تأثیر و تأثر آن در گفتمان سیاسی حاکم دارد. این ادعا در کتاب تشیع و تصوف چین نقل شده است:

اطهار علی^(۱) دوستی از جانب تیمور ناشی از اعجاب او نسبت به آن امام و مشاہتش با وی در یک خصوصیت دیگر (زیرا همچنانکه علی^(۲) داماد پیغمبر بود، تیمور نیز داماد شاهان مغول بود) و نیز صفات آرامانی علی^(۳) در زهد و شجاعت بوده است. تیمور حتی در نامگذاری فرزندانش، به اسم پیغمبر و صحابه، به علی^(۴) شبیه می‌جست. نسبت‌سازان ترک، برای وی شجره‌ای بر ساختند و نسب او را به علی^(۵) پیوستند و گفتند مادرش از نوادگان علی بن حسین^(۶) بوده است. (شیبی، ۱۳۸۷، ۱۶۱)

این موضوع به تأثیر پذیری تیمور از شخصیت حضرت علی^(۷) است و یا بهتر است گفته شود که به بر ساخت یک هویت جدید از علی^(۸) در قالب خود پرداخته است. زیرا بخشی دیگر از دانش این دوره، الگوبرداری از فرهنگ مغولی در امر حکومت داری است. جنگاوری و کشورگشایی که در سرلوحه‌ی قواعد حکومتی مغول‌ها و تیموریان بوده است از دیگر دانش‌های استفاده شده در این گفتمان سیاسی است.

نهاد در گفتمان سیاسی قرن نهم^{۵.۵}

با توجه به آپارتوس نهادی، که شکل‌هایی از دانش/قدرت است، سبب تولید یکنهاد می‌شود و نهادها باید از دو مؤلفه‌ی ساختمن و قواعد مدیریتی آن ساختمن برخوردار باشد. در مبانی نظری در مبحث نهاد، به ساختمن زندان‌ها و قواعد مدیریتی آن‌ها اشاره شد که چگونه به مشابه یکنهاد ترتیبی، عمل می‌کنند. دربار تیموریان در زمان شاهرخ، شهر هرات و قراقویونلوها که در منطقه فارس (شهر شیراز)، نهاد سیاسی خود را شکل داده و با قواعد و اصول حاکمیتی خود، گفتمان سیاسی تیموری و ترکمانی را بنیان نهادند (جدول ۲). قیام‌های اعتراضی نیز هر کدام در مراکز خاصی پدید آمدند. سربداران در خراسان (در شهرهای دیگر این قیام نیز اتفاق افتاد)، حروفیه در واسط (عراق) و خوزستان و غیره نهاد خود را شکل دادند. گفتمان سیاسی غالب، در این دوره گفتمان سیاسی حاکم است و سوژه اصلی در این گفتمان، شاه و حاکمان وقت هستند. در

نمی‌کنند بلکه به‌واسطه‌ی دانش‌هایی به ساختن سوژه‌ها می‌پردازند. در زیر با ارائه قدرت/دانش در گفتمان سیاسی، به فهم هر چه بیشتر این مطلب کمک می‌شود.

قدرت/دانش

تیمور با همه متصرفاتی که به دست آورد پس از مرگ، به علت کشمکش‌های خانوادگی بر سر جانشینی، قدرت این سلسله سست شد (جدول ۱) و فرصت حضور در صحنه سیاسی برای قدرت‌های محلی بیش از بیش گستردۀ شد. شاهرخ در مصاف با ترکمانان به جهت نزاع‌های خانوادگی که با شاهزادگان تیموری داشت، رویه‌ای متفاوت از پدر را در مقابله با آنان، پیش گرفت، مناطق مرکزی و جنوب غربی ایران را به قراقویونلوها و آگذار می‌کرد تا آرامش نسبی به وجود آید. با این روند، ترکمانان به موازی با تیموریان در این ممالک حکمرانی می‌کنند.

دانش در گفتمان سیاسی مجموعه‌ای از اعمال، رفتار حاکمان و قواعد سیاسی و حکومت‌داری آنان را دربر می‌گیرد. هر گفتمانی به نحوه‌ی عمل می‌کنند که استقلال و موجودیت خود را از برخی دانش‌ها استعمال می‌کنند و بهتر است گفته شود: دانش در جهت خدمت به قدرت به وجود می‌آید و خود نیز به‌واسطه‌ی قدرت، تغذیه می‌شود. بنابراین هر دو باهم و به مدد هم، در صحنه حاضر می‌شوند. در قرن نهم ه.ق، گفتمان سیاسی با قدرت تیموریان و ترکمانان شکل می‌گیرد که در ابتدا با آزادی مذهبی و به پیروی از مغول‌ها در کشورداری از اثبات خود پرداخته و رفتارهای اهمیت یافتن تصوف، به شیوه‌ی متناظر از انتخاب یکی از مذاهب رایج در ایران می‌پردازند. در صدد برآمدن دانش مذهبی جدید، گفتمان مذهبی صوفی-شیعی شکل می‌گیرد. در دربار ترکمانان مذهب شیعی و عقاید شیعی-صوفی به هم‌آمیخته می‌شوند. از این‌پس با تولید مفهوم ولایت و استفاده از آن بر حاکمیت خود صلح می‌گذارند. شیعه و شعیان که در گذشته از نامالیات حاکمان عباسی در رنج بودند با حمایت برخی از شاهان تیموری، ترکمانی و قیام‌های اعتراضی (سربداران، مشعشعیان، حروفیه) جان می‌گیرند و به یک گفتمان مذهبی نو تبدیل می‌گردد که خواهان حمایت از مردم عادی است ولی رفتارهای با حمایت از جانب قدرت‌ها، به یک دانش جدید (فرقه نقشبندیه) در جهت حمایت از گفتمان سیاسی عمل می‌کند. مردم از ظلم و نابرابری‌های اجتماعی به مفاهیم ولایی و تکالیف زاهدانه‌ای که این مذهب ارائه می‌دهد، رو به این فرقه‌های نوبنیاد می‌آورند. اینک با وجود دانش (مذهب)/قدرت (حاکمیت‌های تیموری و ترکمانی) هر دو دیگری را حمایت کرده و به یکدیگر رسمت می‌بخشند. گفتمان‌های مسلط گاهی هم‌سو و هم‌جهت با

جدول ۱. کشتارهای خانوادگی در بین شاهزادگان تیموری.

ردیف	نام	فرمان قتل یا توطئه	توضیحات
۱	پیر محمد (فرزند جهانگیر)	قتل	توسط وزیر خودش کشته شد.
۲	سلطان حسین (فرزند یکی از دختران تیمور)	فرمان قتل	در هرات به فرمان شاهرخ به قتل رسید.
۳	الغیب (فرزند شاهرخ)	قتل	به دست پسرش به قتل رسید.
۴	عبدالطیف (فرزند الغیب)	قتل	توسط ابوسعید به قتل رسید.
۵	گوهرشاد	توطئه	به توطئه ابوسعید به مرگ رسید.
۶	ابوسعید	قتل	توسط یادگار محمد (پسر شاهرخ) به قتل رسید.

جدول ۲. گفتمان سیاسی در قرن نهم هجری.

دانش	سوژه	قدرت	حاکم و مسلط	گفتمان سیاسی
نظام حکومتی مغولی-تیموری، مذهب	برساخت سوژه شاه با دانش مورد نظر	تیمور و جانشینانش و حاکمان و حاکمان ترکمانی	حاکم	تیموری و ترکمانی
مبانی فکری شیعی- صوفی و اصل ولايتپذیری	برساخت هویت حضرت علی ^(۴)	مشايخ و رهبران نهضت‌ها	سلط	قیام‌های اعتراضی

اهمیت مذهب و علاقه‌مندی آنان به کشورگشایی و سیاست باشد اما رفته رفته با پی‌بردن به اهمیت این موضوع، رو به گرایش‌های مذهبی آورند. تسنن و تشیع نیز در مقابله با یکدیگر بودند و هر کدام در صدد استقلال و بزرگنمایی خویش برآمدند. فضای پویای که در مذهب بوجود آمد باعث شد دو مذهب به عقب رانده شده (تشیع و تسنن) از محبویت تصوف بین شاهان و مردم، استفاده کنند.

در تشیع، اشتراک فکری و اعتقادی با تصوف وجود داشت. وجود امام را برابر با پیر دانستند، به این سبب به هم درآیختند. شاهان تیموری و ترکمانی با پی‌بردن به اهمیت و قدرت مذهب، به پذیرش یک مذهب که هم‌سو با اهداف سیاسی شان باشد، پرداختند. مذهب برای آنان به منزله یک دانش در جهت پیشبرد اهداف سیاسی آنان درآمد. در حالی که برخی از قیام‌های اعتراضی- مذهبی در مقابله با سیاست‌های ظالمانه آنان صورت گرفت. قیام‌هایی که در ابتدا ماهیت مذهبی داشتند، رفته‌رفته عليه تیموریان به مبارزه برخاستند (جدول ۳).

با آمیخته‌شدن شیعه به تصوف، رهبران شیعی از جایگاه‌های اجتماعی و نفوذ‌هایی درباری برخوردار شد. برخی از علویان با نفوذ در دستگاه تیموری مانند: شمس الدین کلال، زین الدین ابوبکر تاییاد خوافی، سید برکه (از بنفوذترین علویان، مسئولیت موقوفات را عهده دار شد) (امینی زاده و رنجبر، ۱۳۹۶، ۷۸). تسنن با ترکیب تصوف به یک گزاره جدید مذهبی بنام نقشبندیه رسیدند. دانش نقشبندیه از اعتقاد به دوازده امام شیعیان و خلفای راشدین گرفته شد (جدول ۳). تشیع نیز که پیش از تیمور در قالب یک قیام اعتراضی، بنام سربداران، بانی یک حکومت مستقل ۵۰ ساله در خراسان و دیگر شهرهای ایران بود، با نزدیکی به تصوف دچار فرق انحرافی گشت و در قالب مذهب تشیع به نبرد با حکام زمانه خویش برآمدند.

در گفتمان شیعی- صوفی، کانون و نهاد، مقابر و زیارتگاه‌های ائمه است. همانطور که در منابع آمده، شاهان تیموری به این امر توجه و افری داشته‌اند چنانکه گوهرشادیگم به ساخت مسجد در جوار حرم مطهر رضوی پرداخت و کتبه‌های به خط ثلث در این بنا، اثر بایسنقرمیرزا، فرزند شاهرخ است. اعمال عبادی از جمله زیارت و منقبت و اشعار در مدح ائمه شیعی فزونی گرفت.

گفتمان مذهبی در سال‌های پیش از تیمور و خصوصاً در قرن نهم دستوشن تغییرات زیادی گردید. تشیع خود را وام دار اعتدالی می‌داند که در عقاید تسنن بوجود آمد. زیرا با نفوذ شیعه در دربار، تسنن با اعتدال در مسیر خود به تصوف نزدیک شد و با فرقه نقشبندیه بروز کرد. مسیری که یک ایدئولوژی مذهبی بود و در مقابل با تشیع بود اینکه جای خود را به یک حساسیت مذهبی داد. زیرا این رویکرد لازمه‌ی بقا و ماندگاری در صحنه سیاسی و مذهبی دوران بوده است. لازم به ذکر است که نقش عالمن، مدادان، منقبت خوانان و شاعران شیعی خوانان خراسان در این رویداد

گفتمان مسلط سوژه، علی^(۴) بر ساخته شد و به دنبال عدالت در لایه‌های زیرین جامعه بودند که تیمور با علاقه‌مندی و هم‌زاد پندرای با شخصیت علی^(۴)، سعی در جلب شیعیان داشت.

سوژه

در این برده از تاریخ مانند گذشته، بطور طبیعی در گفتمان سیاسی، سوژه اصلی، شاه است و در رأس امور قرار دارد. ولی در گفتمان مسلط و در بطن جامعه به علت نابرابری‌های اجتماعی، از یک شخص عادل صحبت به میان می‌آید کسی که مطابق بر مبانی شیعه، اصل ولایت‌پذیری و مهدویت است. حکومت حضرت علی^(۴) نمونه‌بارزی از این جامعه آرمانی است. در گفتمان‌های شیعی- صوفی به معروفی شخصیت حضرت حضرت و امامان می‌پردازند و نویدیک جامعه آرمانی را برای عame مردم متصور می‌شوند. به همین دلیل در این قیام‌های اعتراضی به معروفی سیره امامان و شخصیت آنان می‌پردازند و سوژه‌ای جدید جای حاکمان سیاسی را می‌گیرد (جدول ۲).

گفتمان‌های مذهبی قرن نهم ۵. ق در ایران

در مبحث قبل درباره گفتمان‌های مذهبی به مثابه دانش در گفتمان سیاسی تیموریان و ترکمانان، اشاره شده است. اکنون مذهب، به دلیل گستردگی و تحولی که در این قرن بر آن اتفاق می‌افتد، به عنوان یک گفتمان مطرح می‌شود و به روند گفتمانی آن پرداخته می‌شود.

با حمله مغول‌ها در قرن هفتم ۵. ق، بساط فقههای سنی که رهبران نهادهای دینی بودند، برچیده شد، و مشایخ صوفی، رهبری افکار عمومی مردم را بدست گرفتند. با حمله‌ی تیمور و از بین رفتن خلافت عباسی، اهل تسنن به انزوا رفتند و شیعه که در زیر فشار این حاکمان بود با وجود تیمور و تیموریان که به لحاظ مذهبی و اعتقادی، راسخ و یا متوظاهرانه عمل می‌کردند، ولی فضای آزادی را بدست آوردند. تیمور برای تحکیم حکومت خود، مبانی شرع را به شعار خونخواهی و انتقام امام حسین^(۵) از نسل یزید، فتح کرد (امینی زاده و رنجبر، ۱۳۹۶، ۷۴). تیمور که دین را ریاکارانه انجام می‌داد، پیامد این تزویر منجر به گرایش فرزندان و جانشینانش به سلسله‌ای از اعتقادات شد. همچنین تیمور خود را به شخصیت علی^(۶) مشابهت می‌داد، نقل این موضوع در قبل ارائه شده است. این نسخه خطی، نشان از تمایل حاکمان تیموری از مذهب و هنر، در هماهنگی و ارتباط میان، توان فرهنگی ایران و اعتبار سیاسی خود، دارد (معمارزاده، ۱۳۹۰، ۱۷۰) و از این توان فرهنگی و مذهبی در جهت کشورگشایی‌های خود بهره گرفتند.

آزادی نسبی به لحاظ گرایش مذهبی در قرن نهم ۵. ق وجود داشت و سبب شد فضای مذهبی مانند فضای سیاسی از یکپارچگی برخوردار نباشد. این آزادی می‌تواند، در ابتدا به علت بی‌توجهی شاهان وقت به

جدول ۳. گفتمان‌های مذهبی.

نهاد	سوژه	دانش	قدرت	گزاره‌های جدید مذهبی	مذاهب
مساجد	فقها	فقه	فاقد قدرت سیاسی	_____	تسنن
خانقاھا و گوشەھا	مشايخ	زهد و گوشە نشینی	فاقد قدرت سیاسی	_____	تصوف
مسجد و اماکن مقدس و متبرکه	رهبر و نایب	شیعی ائمی عشري	قدرت مستقل، سیاسی-مذهبی	سرپداران	تشیع
مسجد و اماکن مقدس و متبرکه	امام+پیر در تصوف	ولایت پذیری و عرفان اسلامی	انتقاد به دربار	حروفیه مشعشعیه	تصوف-تشیع
مسجد+خانقاھ	امیر+شيخ	خلفای راشدین+دوازده امام شیعیان	همکاری با دربار (دربار+پروحاپت)	نقشبندیه-تسنن دوازده امامی	تسنن-تصوف

بوده است. نگارگر نیز که فاصله‌ی چندانی با شاعر و سرایش اشعارش ندارد خود را فادار به متن می‌داند و تصویرسازی می‌کند. این نسخه از بر جسته ترین آثار مربوط به مکتب ترکمانی است و زیرنظر درباریانی که نگاهی منفعت طلبانه به مذهب داشتند و در پی ارتباط میان مذهب و سیاست بودند، شکل گرفت.

دانش در گفتمان نگارگری شهر شیراز

ترکمانان قراقویونلو و آق قویونلو پس از تصرف نواحی باختری و شیراز، کتابخانه و کارگاه‌های سلطنتی را شکل داده و هنرمندان را بکار گرفتند. شیوه‌های این کارگاه‌ها هرچند متأثر از هرات ولی خصوصیات متفاوت دارد در ابتدا، با حضور شاهزادگان تیموری بنام‌های اسکندر و ابراهیم سلطان ویزگی‌هایی اولیه از نقاشی مکتب شیراز پدید آمد سپس در سال ۸۵۲ ق.ه. ق به تصرف جهانشاه قراقویونلو درآمد (آژند، ۱۳۹۲، ۴۲۲)، رفتارهایی به مکتبی مستقل که از دستاوردهای مکتب جلایری و ویزگی‌های نقاشی ایران بهره داشت، ظهور یافت (عزیزی یوسفکند و مسرون، ۱۳۹۸: ۶۴). بنابراین مکتب شیراز در شهر شیراز و تحولات آن در زمان ابراهیم سلطان اتفاق افتاد و قواعد و اصولی در این سبک مطرح شد که تا قرن دهم ق.ه. ق امتداد یافت، شاهنامه ابراهیم سلطان (۸۳۴-۸۳۹ ق.ه. ق) که در آن ترکیب متن و تصویر، استفاده از پیکره‌های درشت، طراحی‌های قوی تر و رنگ‌های خاموشتر استفاده شده‌اند، نمونه بارزی از این دوره است (پاکباز، ۱۳۹۶، ۷۳). مکتب تجاری شیراز که برخی آن را مکتب ترکمانی نامیده‌اند ابتدا مانند مکتب شیراز دوره تیموری بود و سپس با مکتب شیراز-اصفهان ترکیب شد (۸۶۸ تا ۸۹۱ ق.ه. ق) (آژند، ۱۳۹۲، ۴۴۱)، این تاریخ از مکتب ترکمانی یا تجاری شیراز با تاریخ نسخه موردپژوهش همانگی دارد.

نهاد در گفتمان نگارگری شهر شیراز

مکتب ترکمانان که با سه مرکز شهر شیراز، اصفهان و تبریز، فعالیت داشت، ترکمانان گرچه زندگی چادرنشینی و صحراءگردی داشتند تحت تأثیر فرهنگ و میعتش شهری ایرانی قرار گرفتند (همان، ۴۴۰، و نیز هنرمندانی ایرانی در این مکتب فعالیت داشتند؛ بنابراین بهتر آن است که از این مکتب، به نام مکتب شیراز یاد شود. شاخص ترین نسخه‌ی بازمانده از این مکتب، خاوران نامه است و منابع آن را بازتابی از عقاید مذهبی و اندیشه‌های ترکمانان قراقویونلو می‌دادند که با قوه‌ی تخلی هنرمند با ادبیات مذهبی مردم درآمیخته شد (همان، ۴۴۱). اما در این پژوهش با بررسی بستر سیاسی و مذهبی نسخه موردنظر به نگارگری این مکتب بهمنزله‌ی یک گفتمان پرداخته می‌شود.

حائز اهمیت است. شاعرانی مانند ابن حسام (۸۷۵-۸۰۲ ق.ه. ق)، لطف الله نیشابوری (۸۵۴-۸۰۵ ق.ه. ق)، سلیمی تونی (۸۵۴-۸۰۵ ق.ه. ق) و شمس الدین محمد بن عبدالله کاتبی نیشابوری اشاره کرد (همان، ۸۵). مذهب به عنوان یک دانش دو طرفه در میان مردم و دربار در چرخش بود و هر کدام با اهداف خود آن را دنبال می‌کردند. سوژه‌هایی که از هر گرایش مذهبی شکل گرفت نشان از اهداف و ایدئولوژیک آن‌ها دارد. نقشبندیه توансست با نفوذ بیشتر در دربار و گرایش امرا و وزیران به این فرقه، از رسمیت برخوردار شد و تازمان صفویه مذهب رسمی ایران، شیعه اعلام شد.

گفتمان‌های نگارگری در نسخه موردپژوهش

خاوران نامه در دربار قراقویونلوها که شیعی مذهب بودند، زمانی که، پس از شدید جهانشاه، به سال ۸۶۳ ق.ه. ق حاکم شیراز بود، آغاز و تصویرسازی شد. پس از قراقویونلوها، حاکمیت شیراز به خلیل، پس ازون حسن رسید با اینکه گرایش سنی داشتند ولی سیاست تیموریان را در تملق گویی از موضوعات شیعی و احترام به مفاهیم شیعی بکار برندند ازین‌رو، نسخه خاوران نامه تحت حاکمیت خلیل و با حضور همان هنرمندان، مانند گذشته ادامه یافت (شاپیسته‌فر، ۱۳۸۴: ۸۷). نگاره‌های خاوران نامه، در فضایی با این رویکرد به مذهب، که رویکردی منفعت‌طلباند و در پی ارتباط میان مذهب و سیاست بود، شکل گرفت.

هنرپروری تیموریان در زمانه‌ی نقاشی را می‌توان در هرات مشاهده کرد که با وجود بایسنقر میرزا در این شهر، کتابخانه کارگاه سلطنتی دایر گردید و هنرمندان سراسر ایران را در آنجا جمع کردند؛ حضور هنرمندانی مشهور مانند، قوام الدین، میر خلیل و خواجه قیاث الدین، سبب خلق آثار بارزی در این کتابخانه گردید که برخلاف مکتب شیراز، پیکره‌ها بلند قامت و با چهره‌هایی ریش دار، گل بوته‌های درشت و تک درخت سرسیز از عناصر مهم این مکتب به شمار می‌اید (پاکباز، ۱۳۹۶، ۷۳).

گفتمان نگارگری شهر شیراز با حمایت دربار ترکمانی، ابتدا زیرنظر پیربوداق (سال ۸۶۳ ق.ه. ق) که حاکم شیراز بود تصویرسازی این نسخه آغاز گردید و پس از آن همچنان با حضور همان هنرمندان ولی در دربار قراقویونلوها ادامه یافت. آق قویونلوها با اینکه سنی مذهب بودند ولی سیاست تیموریان را در تملق گویی از موضوعات شیعی و احترام به مفاهیم شیعی به کار می‌برندند (شاپیسته‌فر، ۱۳۸۴: ۸۷)، نسخه موردنظر در سبک، کتابنگاری غیردرباری که در شهر شیراز رایج بود، مصور شد (پاکباز، ۷۷، ۱۳۹۶) در شیراز علاوه بر موضوعات مشابه مکتب هرات از اشعار شاعری شیعی، تصویرسازی می‌شود که نسبت به حاکمان وقت، معتبر

جدول ۴. گفتمان‌های نگارگری در قرن نهم ق.

گفتمان نگارگری	نهاد	قدرت	دانش	سوژه
مکتب هرات	کتابخانه و کارگاه هرات	دربار تیموری	سنت نگارگری هرات / شاهنامه و ادبیات تغزی	شاهان تیموری و اساطیر ایرانی
مکتب شیراز (بر اساس سخنه خاوران نامه)	کتابخانه و کارگاه شیراز	دربار ترکمانی	سنت نگارگری شیراز / ادبیات حمامی (ملی-مذهبی) / فرهنگ غالب در حکومت‌های تیموری و ترکمانان (روحیه جنگجویی) / شاهنامه و داستان‌های اساطیری / گفتمان‌های مذهبی حاکم	برساخت چهره جدید از حضرت علی ^(۴)

سال قبل ترا از خاوران نامه مفهوم شمشیر دوزبانه، نشانه‌ای برای تأکید بر اعطای مقام ولایت به علی^(۴) در واقعه غدیر خم دارد، اما خاوران نامه این شمشیر را از غلاف بیرون آورده و با تکرار این عنصر در جنگ‌ها، آن را به عنوان نشانه‌ی علی^(۴) در جوامع داخلی و بین‌المللی تثبیت کرده است.

تعارض‌های متن خاوران نامه با شخصیت حضرت علی^(۴)
آغارگری در جنگ و خشونت، برآشفتگی و عصبانیت حضرت^(۴)،
بی‌رحمی و سنگدلی رادر ادبیات خاوران نامه نشان می‌دهد (تصاویر ۱-۲).

تعارض‌های تصویری خاوران نامه با شخصیت حضرت علی^(۴)
روحیه حضرت^(۴) در رفتار با فرایان، روحیه‌ی حضرت^(۴) در رفتار با اسیران، نمایش روحیه مתחاصم گری در شخصیت حضرت^(۴)، مثله‌گری دشمنان و عقوبات‌های وحشتناک، زجرکشی، قتل غافلگیرانه، انبوه کشتن انسان‌ها، کشتار حیوانات، اجبار در تحمیل دین اسلام را نشان می‌دهد.

هویت برساخته حضرت علی^(۴) در خاوران نامه
با توجه به داده‌های تصویری و متنی که به برساخت جدیدی از شخصیت حضرت علی^(۴) در خاوران نامه منجر شد، گویای مفهومی جدید از قهرمان در فرهنگ آن دوران است زیرا هم در شخصیت تیمور و همزادپنداری خود ساخته‌اش با علی^(۴)، این مفهوم جدید از قهرمان مشاهده می‌شود و هم در قیام‌های مذهبی مانند، حروفیه در شخصیت

نهاد در گفتمان نگارگری مکتب هرات و شیراز به ترتیب، کتابخانه کارگاه‌های شهر هرات و شیراز است (جدول ۴). قدرت در این گفتمان نیز به ترتیب دربار تیموری و ترکمانی (قراقویونلو) است. دانش در حقیقت علاوه بر سنت‌های نگارگری که در هر مکتب و کتابخانه اجرا می‌شود، مذهب نیز در کتابخانه کارگاه شیراز، به عنوان بخشی از دانش هنرمند تلقی می‌شود که از آن در تصویرسازی‌های خود بهره می‌گیرد. هنرمند با استفاده از دانش موجود و برساخت جدید از شخصیت حضرت علی^(۴) به دنبال انتقاد از وضعیت جامعه معاصر خویش است.

متون تصویری و نوشتاری نسخه خاوران نامه

تصاویر موجود در این نسخه شامل ۱۱۵ برگ است، در این میان تعداد ۸۱ تصویر مربوط به جنگ‌های حضرت^(۴) و تعداد ۳۴ تصویر مربوط به سایر موضوعات اختصاص دارد. به طور تقریبی ۷۰ درصد از تصاویر کتاب خاوران نامه محتوای کشتار و خونریزی دارد. حبیب‌اللهی به وجود تناظرات تصویری اشاره می‌کند. هنرمند نقاش به تصویرسازی تعارضات با چهره حقیقی حضرت^(۴) در متن نهج‌البلاغه و متن خاوران نامه می‌پردازد مانند: تجاوزگری، مُثله‌سازی، زجرکشی، قتل غافلگیرانه، کشتار انسان‌ها و حیوانات و اجبار در تحمیل اسلام؛ نسبت دادن هر یک از این صفات ناپسندیده به حضرت علی^(۴) کافی است که تعلق این مثنوی به هنر مصطلح شیعی را زیر سؤال ببرد. در آثار الباقيه اثر ابو ریحان بیرونی در ۱۱۸

تصویر ۱. متن اشعار خاوران نامه. مأخذ: (خوسفی، ۸۳، ۱۳۸۱)

بکشند چنان که نتوان شمرد	دلفوز پا میریاف گرد	بکشند چند امکن نتوان شمرد	بن بی سران بودی سوای	زبرگشته افکنه سرمه
پر از کشته شد روی هامون..	سیکانه چنان دلار سوا	پر از کشته شد و می‌توان زنگت	چه آسان نمکی بیس آن زمان	جن خور شید سایان زنگت
همه دشت خاور پراز کشته..	بیدید ام رانی ش چنان پا	زمین خاک باخون بر گشته	نمک کرد در گرد خوشید راه	نمک کرد در گرد خوشید راه
ز افکنده بر دشت خاور سپاه	دو دسته نیز اند شمیریز	چنان شد که دلش نمی‌باشد	ز افکنه بر دشت خاور سپاه	بیدید ام رانی ش چنان پا
زبس خسته و کشته برخاک..	ز بیسته و کشته برخاک خون	نیمه اندز کشته	نیمه اندز کشته	نیمه اندز کشته
زمین را چودریای خون کرده	دران شیره شب شرد لول سوا	نیمه اندز کشته	نیمه اندز کشته	نیمه اندز کشته

تصویر ۲. متن شعر، از دیاد در کشتار. مأخذ: (خوسفی، ۶۵، ۱۳۸۱)

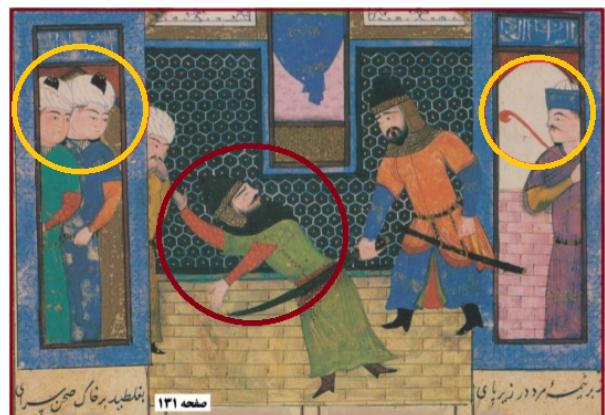
تصویر ۷. تحمیل دین اسلام. مأخذ: (خوسفی، ۱۴۷، ۱۳۸۱)

رهبرانشان، این ادعا دیده شده است (ادعای اینکه روح علی در رهبر این فرقه حلول کرده و برای کشورگشایی و نبیت‌های دنیا طلبانه خویش، خود را علی می‌نامید). از تصویری سازی‌های نسخه خاوران نامه در فرهنگ غیر ایرانی و غیر شیعی، از شخصیت علی^(۴) به عنوان یک فرد مתחاصم و جنگ طلب تلقی می‌گردد. همچنین در نگاه مخاطب ایرانی و شیعی نیز این پرسش مطرح می‌گردد که علت تغایر چیست؟ رژیم حقیقت در این گفتمان چگونه عمل کرده است؟ که سبب این گونه نشان دادن حضرت علی^(۴) در متن و تصاویر خاوران نامه شده است. زیرا مفهوم قهرمان و پهلوان در فرهنگ ایرانی به گونه‌ای کاملاً متضاد با این مفهوم نوساخته است.

باتوجه به تأکید فوکو به بر درهم تنیدگی قدرت/دانش، که نه تنها به علت گفتمانی بودن دانش‌ها و شکل گرفتن گفتمان‌ها بواسطه‌ی قدرت، است، بلکه گفتمان‌ها مولد هستند و با اتکاء به مفروض‌ها و ادعاهایی که دانش آن‌ها حقیقی است، با کمک زمینه‌هایی ادعای حقیقت می‌کنند. فوکو این را به عنوان رژیم حقیقت مطرح کرده است (رز، ۱۳۹۷، ۲۶۱). بادقت در جزئیات تاریخی می‌توان بیان کرد که این مفهوم از قهرمان و نمایش این گونه از حضرت^(۵) یک حقیقت برساخته‌ی تاریخی است. لذا در ابتدای امر با کمک تصاویر موجود به کشف این ویژگی‌های شخصیتی که از حضرت علی^(۶) نمایان شده است، پرداخته شد و از توصیف تصاویر به عنوانی مانند: بدرفتاری با اسیران، روحیه‌ی تجاوزگری، شکنجه‌های وحشتناک، زجرکشی، انبوه کشتار انسان‌ها، کشتار حیوانات و تحمیل دین اسلام دریافت گردید. در مواجهه با متن خاوران نامه نیز مغایرت‌هایی وجود دارد که از توصیف‌های اولیه آن‌ها به ویژگی‌ی روحی و سنگدلی، برآشتفتگی و عصبانیت، آغاگری جنگ‌ها از خصوصیات حضرت علی^(۷) در نسخه خاوران نامه برشمرده شد. حال در تمام تصاویر با این مضماین، تصویرگر، صورت‌بندی چهره علی^(۸) را بطور کاملاً ملموس ترسیم کرده است؛ نمادهایی مانند: هاله‌ای طلایی دور سر، شمشیر دوزبانه (ذوالفار) و همچنین اسب مخصوص ایشان بنام دولدول، بهره گرفته است تا بیننده در اولین نگاه به سوژه اصلی داستان رهنمون شود. در گفتمان سیاسی، مفهوم قدرت طلبی و خشونت را می‌توان در انبوه کشتارهای خانوادگی که در میان خاندان‌های تیموری و ترکمانی اتفاق داده شده کرد. در گفتمان مذهبی، مفاهیمی

تصویر ۳. کشتار حیوانات. مأخذ: (خوسفی، ۱۱۹، ۱۳۸۱)

تصویر ۴. قتل غافلگیرانه قبط. مأخذ: (خوسفی، ۱۳۱، ۱۳۸۱)

تصویر ۵. مثله‌گری در خاوران نامه. مأخذ: (حبیب‌اللهی، ۷۵، ۱۳۹۷)

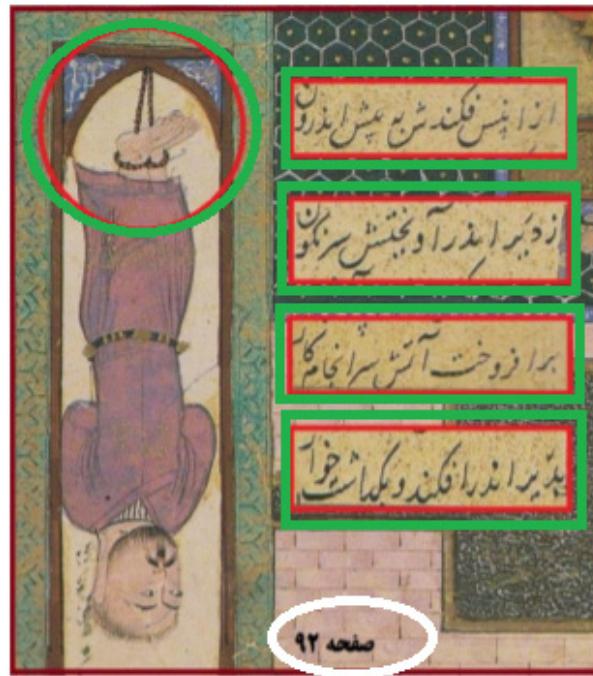
تصویر ۶. قتل غافلگیرانه نواذر. مأخذ: (خوسفی، ۴۱، ۱۳۸۱)

انسان‌ها، قتل غافلگیرانه، بد رفتاری با اسیران و تعقیب فراریان. مفاهیم تکراری در ایات خاوران نامه: بی‌رحمی و سنجالی حضرت^(۴) برآشستگی، عصباتیت سریع و آغازگری در جنگ از جمله ویژگی‌هایی است که شاعر شیعی مذهب، در خاوران نامه به علی^(۵) نسبت داده است. همچنین با پژوهش در تاریخ سیاسی و مذهبی، پیرامون شکل گیری این نسخه، موضوع قتل و برادرکشی‌ها که با اهداف سیاسی و قدرت، در بین شاهزادگان و دربار تیموری صورت گرفتند، موضوعاتی تکرار شونده بوده است. تزویر و ریا در گرایش به مذهب، مفهومی تکراری در دربار تیموری و ترکمانی است که از مذهب نیز بصورت ابزار و یک دانش برای پیشبرد اهداف خود استفاده می‌کردند. برای ایجاد تقابل‌های دوتایی، لازم است در مفاهیم تکراری به دال غایب و به مفهوم ممکن آن‌ها که بصورت عناصر حذف شده در آمده‌اند اندیشید و به علت مغایرت داشتن تصاویر خاوران نامه این حسام با متن نهج‌البلاغه پی‌برد. تقابل‌هایی مانند: جنگ-صلح، تعقیب-گریز (اسارت-آزادی) و کشتار-بخشناس در واقع این تقابل‌ها سبب می‌شوند که مخاطب به فقدان معنا دار مفاهیم حذف شده بیاندیشد و به حقیقت برساخته‌ای که ایجاد شد، اکتفا نکند.

تعقیب/گریز (اسارت/آزادی): این گزاره در گفتمان‌های نگارگری به صورت ۱۹ تصویر با مضامون تعقیب، در اشعار در صحّاتی به تعداد ۸ شماره این مضامین تکرار شده است. در گفتمان‌های مذهبی و سیاسی نیز در میان خاندان ترکمانی و تیموری، فرار قرایوسف از دست تیمور و اسارت سلطان ابراهیم از دست شاهرخ، مشاهده می‌شود. در گفتمان‌های مذهبی، قیام‌های اعتراضی، فرار پیشوای جنبش حروفیه (فضل الله استرآبادی) از دست تیمور و پناه به میرانشاه، که در نهایت منجر به قتل این سیدعلوی به دست میرانشاه گردید، حلقه‌ی مفقود شده در این میان، رهایی و آزادی است.

کشتار و زجرکشی (بخشناس و مهربانی): در گفتمان مذهبی زجرکشی در میان خاندان تیموری، آنگاه دیده شد که میرانشاه سر فضل الله استرآبادی (پیشوای فرقه حروفیه) را برای پدر فرستاد و بدنش را در آتش سوزاند، مشاهده می‌شود. نمونه دیگری از کشتار در گفتمان‌های اعتراضی مذهبی، کشتاری است که در بی‌ترور شاهرخ توسط احمدلر صورت گرفت و منجر به کشتار جمعی از فرقه حروفیه گردید و متابع ذکر می‌کنند که احمدلر به قتل سودمندی نائل شد زیرا در غیر این صورت، شکنجه‌های هولناکی در انتظارش بود. در گفتمان‌های سیاسی کشتارهای خانگی بسیاری در میان ترکمانان و تیموری رخ داده است (جدول ۱)، این کشتارها در قالب شخصیت حضرت علی^(۶) و یارانش صورت گرفته است. از مجموع ۱۱۵ نگاره‌ی موجود در ایران، ۸۱ تصویر با مضامون جنگ و کشتار است که این نشان از خشونت و کشتار در این نسخه حمامی دارد. عنصری که در این گزاره مقابله کشتار و زجرکشی قرار دارد، بخشش و عطوفت است.

جنگ/صلح: همان طور که در بالا اشاره شد، تعداد ۸۱ نگاره از خاوران نامه با مضامون جنگ، تعداد بسیار نزاع‌های خانگی و درگیری‌های بین ترکمانان، تیموریان و قیام‌های اعتراضی، می‌توان اذعان داشت که گفتمان‌های این دوره در یک گزاره بنام جنگ، اشتراک دارند. حال در این میان این گزاره‌ها عنصر (نا) پیدا که صلح است، نمایان می‌گردد (جدول ۵).

تصویر ۸. زجرکشی دشمنان. مأخذ: (خوسفی، ۹۲، ۱۳۸۱)

مانند ریا و جاه طلبی تسنن مشاهده می‌شود که برای رسیدن به قدرت، ابتدا با اظهار علاقه به علی^(۷) و ائمه شیعی، خود را در تصوف حل کرده تا به حکومت و مردم بتوانند نزدیک شوند. حال این مفهوم‌های مشابه ای که در تحلیل‌های سیاسی، مذهبی و نگاره‌های نسخه خاوران نامه از قرن نهم هـ است، به استنباط شده است، به شناخت و عمل برساخته شدن این هیبت جدید، کمک می‌کند. همچنین از این مفاهیم می‌توان به گزاره‌های هر گفتمان پی‌برد، زیرا از ترکیب گزاره‌ها و جملات، دانش متناظر با هر گفتمان شکل می‌گیرد. گزاره‌ها منجر به شناخت دال‌های غائب در هر گفتمان می‌شوند. برای نمونه خشونت در تقابل با مهربانی و عطوفت است. مهربانی یک مفهوم (نا) پیدا از شخصیت علی^(۸) در این نسخه است.

گزاره‌ها، غیاب‌های (نا) پیدا

مفهوم گزاره‌ها در گفتمان انتقادی درواقع همان خلاصه و بنیان داشت که توسط نهادها اجرا می‌شوند و نهادها بر اساس همین گزاره‌ها به تولید سوژه می‌پردازند. گزاره‌ها در این نسخه، به صورت عناصری تکرارشونده، مشاهده می‌شوند. پژوهشگر با بررسی تاریخ سیاسی حاکمان این دوره که در متن به آن پرداخت، به مفاهیمی تکرارشونده در شخصیت شاهان، شاهزادگان تیموری و حاکمان ترکمانی، دست یافت. مفاهیمی مانند: قتل‌ها و برادرکشی‌های بیشمار در بین شاهزادگان تیموری که در جهت رسیدن به قدرت بوده‌اند و در دستگاه ترکمانی، کشتار و فرار در خاندان قراقویونلو مشاهده شد. در مذاهب این دوره، مفاهیمی چون تنوع، تزویر و ریا در بین شاهان و حاکمان استنباط گردید. بنابراین عصارة و چکیده دانش‌ها در هر سه گفتمان سیاسی، مذهب و نگارگری (متن و تصویر خاوران نامه) گزاره‌های زیر استنباط شد:

مفاهیم تکرارشونده در نمایش تصویری از شخصیت علی^(۹) در خاوران نامه: اجبار در تحمیل اسلام، کشتار انسان‌ها و حیوانات، زجرکشی

جدول ۵. تقابل‌های دوتایی.

قابل‌های دوتایی	تصویر	خاوران نامه (متن و تصویر)	تاریخ سیاسی (تیموری، ترکمانی)
تعقیب/گزین (اسارت-آزادی)		۱۹ تصویر و ۸ صفحه با مضمون تعقیب فراریان توسط حضرت علی ^(۴)	فرار قرلویوسف از دست تیمور، فرار و اسارت سلطان ابراهیم از دست شاهزاده
کشتار و زحرکشی / بخشش و مهربانی		۴ تصویر از قتل‌های غافلگیرانه و تصاویر بیشمار از کشتار انسان‌ها، توسط حضرت علی ^(۴)	مجموعه ۱۳ قتل و توطئه قتل در دربار تیموری و ترکمانی
جنگ/صلح		سراسر نسخه خاوران نامه شرح جنگ و جنگ‌واری حضرت ویاراش	بی‌اعتنایی ابوسعید و جهانشاه به نامه اوزون حسن. هیچ‌صلاحی صورت نگرفت در این خاندان

با خلق مفهوم جدید از قهرمان و شخصیت برساخته‌ای که از علی^(۴) در خاوران نامه نمایش داده شده است، به سروdon شرح حال حاکمان اهتمام داشته و نقاش به تصویرسازی آن‌ها پرداخته است. زیرا این نسخه در دربار تیموریان و سپس در دربار ترکمانی شکل گرفت و از دانش آن گفتمان سیاسی برخوردار است. می‌توان ادعا کرد که تفایر این نگاره‌ها و اشعار، بیش از آنکه هویت حقیقی علی^(۴) را نمایش دهنده، برساخت جدید از مفهوم قهرمان را نمایان می‌سازد و به نظر می‌رسد، این تصاویر و ایات، شباهت بسیاری به حاکمان وقت و شخصیت تیمور دارد؛ قهرمانی که در قالب تیمور و دیگر شاهان حاکم، نمود یافته و برای مقبولیت یافتن این مفهوم جدید در بین مردم و رسمیت‌بخشیدن به گزاره موجود، به عنوان ویژگی‌هایی از شخصیت حضرت علی^(۴) در نسخه حمامی خاوران نامه به نمایش درآوردن. هنرمند به عنوان سوژه‌ای که خود از دانش مذهب شیعه برخوردار است در تصویرسازی‌های خود به متن ایات و فادر بوده است. همچنین این حسام، شاعر شیعی‌مذهب در منطقه قهستان از توابع خراسان می‌زیست، خراسانی که دستخوش حملات و قیام‌های مردمی به ویژه سربدارن بوده است. در نهایت این پژوهش با رویکرد تحلیل گفتمان انتقادی که علل مغایرت تصاویر و ایات با سیمای آن حضرت^(۴) در نهج‌البلاغه را از نظر گذراند، و علل و نحوه غیاب حلقه‌ی مفقوده (صلح، عدالت و مهربانی) در چهره حضرت علی^(۴) را بررسی کرد.

نتیجه
در این مقاله، به بررسی گفتمان‌های سیاسی و مذهبی قرن نهم هجری پرداخته شد و نقش بسیار مهمی که آن‌ها در شکل‌گیری نسخه خاوران نامه و علل مغایرت تصاویر و ایات آن با سیمای حضرت علی^(۴) در نهج‌البلاغه، رامورد بررسی قرار گرفت. با تبیین مفاهیم قدرت/دانش، سوژه و نهاد از دیدگاه فوکو، این نتیجه حاصل شد که شخصیت و سوژه اصلی در هر گفتمان، نقش کلیدی در تشکیل و شکل‌گیری آن گفتمان دارد. بیشترین نقطه مشترک بین این گفتمان‌ها، جایگاه علی^(۴) بوده که به عنوان کلیدی‌ترین عنصر در شکل‌گیری مذهب رسمی در ایران ایفای نقش کرده است.

گفتمان‌های سیاسی و مذهبی قرن نهم ه.ق و تأثیر آن‌ها بر نسخه خاوران نامه و نحوه عملکرد گفتمان‌ها به این صورت بوده است: با نگاه به مفاهیم قدرت/دانش، سوژه و نهاد از نگاه فوکو در هر گفتمان، می‌توان به یک گزاره مشترک رسید و آن گزاره بیانگر شخصیت و سوژه اصلی همان گفتمان است. کانونی ترین نقطه اشتراک از سه حلقه‌ی تصوف، تسبیع و تسنن، جایگاه حضرت علی^(۴) است که به کلیدی‌ترین عنصر در شکل‌گیری مذهب رسمی در ایران منجر می‌شود.

هنرمند به عنوان اندیشمند جامعه خویش، در دوره‌ای که عدم ثبات در زمینه‌های سیاسی، مذهبی و هنری، در ایران پهناور دیده می‌شد،

فهرست منابع

- آژند، یعقوب (۱۳۹۲)، نگارگری ایران: پژوهشی در تاریخ نقاشی و نگارگری ایران، تهران: سمت.
امیرپور، فرزاد؛ روضاتیان، سیده مریم (۱۳۹۷)، بررسی الگوی تحلیل گفتمان میشل فوکو و مباحث علم معانی در نامه‌های عاشقانه چهار منظومه غنایی، متن‌شناسی ادب فارسی (مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی اصفهان)، شماره ۷۹-۵۳، ۴۸.

پی‌نوشت‌ها

1. Discourse Analysis.
2. Michel Foucault.
3. Constructivism.
4. Phenomenology.
5. Hermeneutics.
6. Subject.
7. Institution.
8. Power.
9. Knowledge.

- تیموریان وصفویان، تهران: مؤسسه مطالعات هنر اسلامی.
- شیبی، کامل مصطفی (۱۳۸۷)، *تشیع و تصوف تا آغاز سده دوازدهم هجری*، ترجمه علیرضا ذکارتی قراگزلو، تهران: امیرکبیر.
- عزیزی یوسفکند، مانا: مسرور، علیرضا (۱۳۹۸)، *بررسی نگارگری مکتب شیراز با تأکید بر کتاب خاوران نامه، پژوهش در هنر و علوم انسانی*، (۲۰)، ۷۰-۶۳.
- قجری، حسینعلی؛ نظری، جواد (۱۳۹۲)، *کاربرد تحلیل گفتمان در تحقیقات اجتماعی*، تهران: جامعه شناسان.
- کریمی فیروزجانی، علی (۱۳۹۶)، *گفتمان‌شناسی انتقادی*، تهران: روش-شناسان و جامعه شناسان.
- معمارزاده، محمد (۱۳۹۰)، *خاوران نامه از منظر هنر نگارگری با تأکید بر عوامل مؤثر در شکل گیری اثر هنری و تحلیل نمادهای آن*، مطالعات فرهنگی و اجتماعی خراسان، شماره ۱۹، ۱۶۲-۱۷۷.
- واعظی، مرادعلی (۱۳۸۶)، *ابن حسام خوسفی پردازشگر عمدۀ شعر مذهبی در قرن نهم*، مطالعات فرهنگی اجتماعی خراسان، (۴)، ۱۶۷-۱۸۳.
- Foucault, Michel (1996), *The Archaeology of Knowledge*. London: Routledge.
- امینی‌زاده، علی؛ رنجبر، محمدعلى (۱۳۹۶)، *تسنن دوازده امامی خراسان (در سده‌های هشتم و نهم) زمینه‌ها و علل*، *فصلنامه علمی پژوهشی شیعه‌شناسی*، ۹۴-۶۵
- پاکیاز، روین (۱۳۸۷)، *نقاشی ایران از دیرباز تا امروز*، تهران: زین و سینمین.
- حاج سیدجوادی، احمدصدر (۱۳۷۸)، *دانایه المعرف تشیع ۷*، تهران: شهید سعید‌محبی.
- حاجی، علی (۱۳۹۵) *فوکو، گفتمان، تحلیل گفتمان، مطالعات فرهنگی و ارتباطات*، شماره ۴۲، ۶۳-۸۷.
- حبيب‌الله‌ی محمدعلى (۱۳۹۷)، *مطالعه منش صلح و جنگ حضرت علی (ع)* در نهج‌البلاغه و تطبیق آن با نگاره‌های خاوران نامه، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته هنر اسلامی، دانشکده صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان.
- خوسفی، ابن حسام (۱۳۸۱)، *خاوران نامه*، تهران: سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- رز، ژیلیان (۱۳۹۷)، *روش و روش‌شناسی تحلیل تصویر*، ترجمه سید جمال الدین اکبرزاده جهرمی، تهران: پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات / مرکز پژوهش و سنجش افکار صدا و سیما.
- شاپیسته‌فر، مهناز (۱۳۸۴)، *عناصر هنر شیعی در نگارگری و کتبیه نگاری*